

**ЩОДО ІНСТИТУЦІЙНОГО ВИМІРУ
ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ**

Шорський Павло Олександрович

кандидат юридичних наук,

докторант кафедри адміністративного права

та адміністративної діяльності

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

м. Харків, Україна

Для початку розберемо, що таке інформаційно-правове забезпечення АПК, це різновид виконавчо-розпорядчої діяльності, що включає сукупність заходів, спрямованих на захист інформації щодо агропромислової безпеки та впровадження сучасних технологій обміну даними у сільському господарстві та переробній промисловості.

Інституційний вимір цього забезпечення полягає у визначенні системи публічних інституцій, їхньої взаємодії та способів впливу на захист і використання інформації для забезпечення публічних інтересів. Суб'єкти публічної адміністрації в цій сфері діють як єдина система, що базується на принципах законності, відсутності дублювання функцій та орієнтації на суспільний інтерес.

Система суб'єктів ІІЗ в аграрному секторі є розлогою та включає органи різних підсистем влади:

- **Органи загальної компетенції:** Кабінет Міністрів України (вищий орган у системі виконавчої влади), Президент України (гарант стратегічного курсу на членство в ЄС), міністерства та місцеві адміністрації.

- **Органи спеціальної компетенції:**

- **Мінагрополітики:** головний орган у сфері АПК, держатель Державного аграрного реєстру.

- **Держпродспоживслужба:** відповідає за безпечність харчових продуктів, реєстрацію сільськогосподарської техніки та державний нагляд.

- **Мінцифри:** координує цифровізацію, розвиток електронних послуг та інтеграцію державних реєстрів.

- **Держспецзв'язку:** забезпечує кіберзахист аграрних інформаційних ресурсів та захист даних в умовах воєнного стану.

Державний аграрний реєстр є ключовим інструментом цифрової трансформації АПК. Це інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення та захист даних про виробників для реалізації державної аграрної політики та надання публічних послуг.

Принципи функціонування ДАР:

- **Об'єктивність та достовірність:** внесення лише перевірених даних.
- **Одноразовість реєстрації:** недопущення дублювання інформації.
- **Інтероперабельність:** технічна сумісність з іншими державними та міжнародними базами даних (зокрема з мережею EU Farm Data Network).
- **Захищеність:** комплекс заходів проти несанкціонованого доступу.

Розвиток інформаційно-правового забезпечення АПК детермінований чотирма основними факторами:

1. Євроінтеграція: необхідність гармонізації національного законодавства з правом ЄС (*acquis communautaire*), впровадження стандартів Спільної аграрної політики (CAP) та систем IACS/LPIS.

2. Восний стан: створює виклики для продовольчої безпеки, руйнує інфраструктуру та логістику, що вимагає посиленого захисту критичних даних та оперативного управління ресурсами.

3. Технічні спроможності: рівень цифровізації сільських територій, впровадження точного землеробства (*precision farming*), використання GIS-технологій та штучного інтелекту.

4. Нормативно-правове регулювання: наявність чіткої бази, що регламентує роботу реєстрів та електронний документообіг.

5. Міжнародний досвід та експортний потенціал

Порівняльний аналіз інформаційно-правового забезпечення АПК свідчить про світову тенденцію до інтеграції технологій з адмініструванням:

- **Польща:** діяльність Агентства з реструктуризації та модернізації (ARiMR).
- **Франція:** координація через розгалужену мережу аграрних палат (*Chambres d'Agriculture*).
- **ЄС:** використання систем EuroCrops для моніторингу посівів на основі геопросторових даних.

Для України пріоритетом є також інформаційна підтримка експортерів: створення спеціальних веб-порталів, надання актуальної інформації про зовнішні ринки та запровадження дистанційного навчання для фермерських кооперативів.

Отже, сучасна модель інформаційно-правового забезпечення агропромислового комплексу України трансформується від простого оцифрування паперових даних до повної цифрової трансформації, що поєднує прозорість управління, кібербезпеку та інтеграцію в єдиний європейський цифровий простір.

Література:

1. Стратегія розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2024 р. No 1163-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1163-2024-%D1%80#Text>

2. Ткачова О. К. Теоретичні основи інституційних механізмів державного управління митною справою. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2013. No 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=587>

4. Про Міністерство аграрної політики та продовольства України: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2021 р. No 124. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/124-2021-%D0%BF#Text>

4. Про підтримку сільського господарства України: Закон України від 24.06 2004 р. No 1877. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1877-15#n698>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-580-1-26>

ПРАВОВИЙ СТАТУС ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

Якимець Тарас Анатолійович

*студент 1 курсу факультету права, гуманітарних і соціальних наук,
Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського
м. Кременчук, Україна*

Громадські організації (далі – ГО) є невід’ємною складовою сучасного суспільства та виконують надзвичайно важливу роль у забезпеченні розвитку демократичних інститутів, захисті прав і свобод громадян і формуванні активної громадянської позиції. Вони створюють простір для об’єднання людей навколо спільних цінностей, ідей і цілей, що дозволяє ефективно реагувати на соціальні, економічні, культурні й екологічні проблеми. ГО виконують функцію посередників між